

JÍST SPOLU

ZNAMENALO MÍT DŮVĚRNÝ VZTAH

SEDĚT S BOHEM U STOLU

Ježíš sám o sobě řekl: „Mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm“ (Jan 6,55n). Říká se, že dnes nedovedeme docenit přijímání těla Kristova, protože chléb a nápoj pro nás nejsou vzácné. V době, kdy je hlavním problémem spíše obezita než hlad a žízeň, nám hrozí určité nebezpečí zevšednění...

V Ježíšově době a vůbec v biblickém světě si člověk nesedl ke stolu jen tak s někým. Společně jíst znamenalo mít důvěrný vztah. Vzpomeňme si, jak lidé brbrali, že Ježíš jí s hříšníky – znamenalo to, že se s nimi přátelí, že k nim patří. Jídlem proto také končila obchodní jednání, neboť s kým člověk pojedl, toho nemůže zradit. Také starozákonní oběti často zahrnovaly hostinu, u níž člověk jako by seděl za stolem s Bohem.

Jestliže přistupujeme k přijímání, znamená to, že jsme u stolu s Ježíšem a máme s ním blízký a důvěrný vztah. Což není samozřejmost!

BOŽÍ POKRM

PROMĚŇUJE NÁŠ ŽIVOT

Ježíšovo tělo a krev - eucharistický pokrm - působí v našem vnitřním duchovním životě to, co tělesný pokrm v životě běžném: udržuje náš život (až tak, že bude trvat věčně), dává sílu (mít rádi druhé, zvláště ty otravné), dává našemu životu šmrnc a chuť.

Když sníme jakékoli normální jídlo, to se promění v naše tělo. Ale když přijmeme Krista v jeho těle a krvi, tak – protože se jedná ne o mrtvý, ale živý pokrm – on naopak promění naše tělo sám v sebe. Bible k tomu říká: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus... protože on mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20).

Aby nám tak veliké věci neprotekly mezi prsty, aby nám nezevšedněly, potřebujeme občas chvilku zastavení a vyjádření vděčnosti.

KDYŽ JDEŠ K PŘIJÍMÁNÍ

Když jdeš k přijímání, nepřistupuj s roztaženými prsty, ale přistupuj, když jsi učinil levou rukou trůn pravé tak, že bude moci přijmout Krále. Když jsi vyhloubil dlaň pravé ruky tak, aby přijala tělo Kristovo, řekni amen... Dále potom, když jsi měl účast na těle Kristově, přistup i ke kalichu krve. Nenatahuj ruku, ale skloněný na znamení klanění a úcty řekni amen a posvěť se přijímáním z krve Kristovy (sv. Cyril Jeruzalémský, 4. stol.).

Se svolením zpracováno podle knihy: Radek Tichý, Mše svatá pro začátečníky i mírně pokročilé, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.